

Universitetets Almanaker. Det er foranlediget ved Klager over, at Universitetet har negtet at give sit Samtykke til eller sin Godkendelse af Udgivelsen af Almanaker. Dette foranledigede saa et Samraad med Ministeren, hvor Ministeren oplyste, at Almanaker, der havde en politisk Karakter, vilde Universitetet ikke godkende, hvorimod det ellers sanktionerede Udgivelsen af Almanaker, der have en neutral Karakter. Nu er det fra Udvalgets Side erkjendt, at ved den Maade, hvorpaa Almanakerne nu forsynes med Universitetets Godkendelse, paadrages der Universitetet et Slags Ansvar for Almanakens Indhold; det kan ikke negtes. Man har da ment at kunne komme over det ved at opfordre Ministeren til at sørge for, at denne Aerkjendelse fra Universitetets Side for Fremtiden blev givet paa en saadan Maade, at Universitetet derigjennem ikke paatog sig noget Ansvar, men dog opnaaede det, som i Realiteten er Hovedsagen, nemlig Afgiften. Det kunde ske paa den Maade, at Almanaken istedetfor at betegnes som „tilladt af Universitetet“ blot blev forsynet med Universitetets Stempel; thi derved vilde den Banfælighed være borte, der følger med den nuværende Form, og Afgiftens Erlæggelse alligevel kunne kontrolleres.

Der har været ført Forhandling om en ny Bygning for „Danst Folkemuseum“. Udsigten i saa Henseende er ganske vist ikke saa lys, som den kunde være, idet det afhænger af, naar og hvor hurtigt man kunde skride frem med det nye Museumskompleks, der paatænkes nede bag Prindsens Palais. Udvalget har nu taget Spørgsmaalet op af den Grund, at man maa indbrømme, at her er en Bygning med en Samling af saa godt som uerstattelig Værdi, der, som den nu ligger, er udsat for den største Brandfare.

Den lille Bemærkning, der findes om Kataloger, gaar ud paa Unsækeligheden af Tilveiebringelsen af en anden Maade at angive paa de offentlige Samlinger Samlingernes Gjenstand og Indhold end blot ved et Katalog. Man erkjender, at der naturligvis maa findes Kataloger for dem, der ville studere Samlingerne mere grundig og nøiagtig; men for det store Publikum kan det kun være en Gene og Uleilighed og tager en hel Del Tid, og det vil blive en betydelig Lettelse, naar i det Mindste en mere overfladisk Angivelse af Gjenstandens Karakter, eller ved Malerier f. Ex. Mesterens Navn, kunde findes enten paa selve Gjenstanden eller Skabet eller paa anden Maade opslaaet faaledes, at Bruugen af Katalog blev uforuden.

Med Hensyn til Bevillingen til Refsnæs er der ligeledes et lille Forbehold, som jeg

forøvrigt blot behøver at nævne; dette Forbehold gaar ud paa, at man ikke ved at bevilge en Sum til at oversføre tuberkuløse Børn fra Frederiks Hospital til Refsnæs ønsker at aabne Veien til en saa stærk Belæggelse af Hospitalet, at der derigjennem kunde være Tale om at spærre Udgangen for kirtelsyge Børn, der ellers fra andre Egne af Landet hidtil have havt Fortrin paa Refsnæs. Men efter hvad der som sagt er oplyst i Konferencen med Ministeren, er det ikke Hensigten, og man behøver ikke at frygte det. Det er da nærmest for Sikkerheds Skyld og for Fremtiden, at dette er blevet staaende i Betænkningen. Jeg tror ikke, der er Mere i dette Afsnit, som trænger til Forklaring.

Scharling: Jeg skal kortelig berøre nogle af de Vædringsforslag, hvor Mindretallet ikke har kunnet følge Flektallet. Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 78 om Ansættelse af en Inspektør, har Ordføreren naturligvis Ret i, at det formelt Korrekte er at tage Bestemmelse om en saadan Funktionærs Ansættelse ved den egentlige Lønningsslov. Men Revisionen af Universitetets Lønninger har nu ventet i saa mange Aar, og det ser jo ikke ud til at være saa særdeles nær forestaaende, hvorimod Trangen til en Inspektør bliver stedse føleligere. Andre Institutioner af lignende Art have en saadan Embedsmand. Polyteknisk Lærestiftelse har en Mand, og i Fjor gik Folkethinget ind paa, at Landbohøjskolen ogsaa fik en saadan, uagtet der ogsaa der foreligger en særlig Løb, hvor han ligeledes naturlig kunde høre hjemme. Der er derfor vistnok ikke Grund til at lade sig binde altfor stærkt af dette Hensyn til, at Bestemmelsen hører hjemme paa en Lønningsslov. Dertil kommer, at i den nærmeste Tid vil jo den gamle polytekniske Lærestiftelse blive overgivet til Universitetet og Trangen til en Inspektør blive endnu føleligere. Jeg haaber derfor, at Udvalget, naar dette sker, vil tage Sagen under fornyet Overveielse og da mulig kunne gaa med til at tilraade Ansættelsen. — Vædringsforslaget under Nr. 79 har jeg ikke kunnet følge Udvalget i at stille, idet jeg selvfølgelig ved min Embedsstilling har været tilstrækkelig bekendt med Forslagets Indhold, saa at for mig Tiden har været tilstrækkelig til at faae fornødent Rensstab til det. Jeg haaber, at denne Udsættelse ogsaa kun betyder en Udsættelse, og at man ad Aare vil give disse Bevillinger. — Hvad angaar Bevillingen til Professor Hofgaardianus under Nr. 80, var Mindretallet i og for sig tilbøjeligt til at tiltræde Ministerens Vædringsforslag. Naar man har ladet det staa util-